

F. Engels

**Rapport over de plaatselijke associaties van
mijnwerkers in de steenkolenmijnen van
Saksen**

www.MinisterieVanPropaganda.org

...Als resultaat van agitatie onder de mijnwerkers verscheen onlangs een *voorlopig project voor statuten* voor de vereniging van mijnwerkers associaties van alle Saksische steenkolenmijnen (Zwickau, 1869). Het is opgesteld door een arbeiderscomité onder voorzitterschap van de heer J.G. Dinter. Hier volgen de centrale punten ervan: 1) Alle associaties verenigen zich tot één algemene bond. 2) De leden behouden hun rechten, zolang zij in Duitsland wonen en hun lidmaatschapsgeld betalen. 3) De algemene vergadering van alle volwassen leden heeft de hoogste bevoegdheid. Hier verkiest men het uitvoerend comité enz. 4) De geldelijke bijdragen van de werkgevers voor de associatie moeten de helft bedragen van de gelden, die door de arbeiders worden ingebracht.

Dit project weerspiegelt in geen enkel opzicht de visies van de beter op de hoogte blijvende Saksische mijnwerkers. Veeleer is het afkomstig uit dat gedeelte, dat hervormingen zou willen doorvoeren met toestemming van het kapitaal. Op dit project rust het zegel van onwerkelijkheid. En inderdaad, wat een naïeve voorstelling, alsof de kapitalisten, die tot op heden een onbepaalde macht hadden over de mijnwerkers associaties hun macht zouden inbinden voor een democratische algemene vergadering van arbeiders en desondanks lidmaatschapsgeld zouden gaan betalen!

Het *grootste kwaad* steekt nou juist hierin, dat de kapitalisten *überhaupt geld inbrengen*. Zolang dit voortduurt, zal het onmogelijk zijn hun het beheer te ontnemen van de kas en van de mijnwerkers associatie. Om werkelijk arbeidersverenigingen te zijn, moeten de mijnwerkers associaties uitsluitend met gelden van de arbeiders onderhouden worden. Alleen op die manier kunnen zij trade-unions worden, die de arbeiders individuele bescherming geven tegen de willekeur van individuele werkgevers. Kunnen de onbeduidende en twijfelachtige voordelen, die de geldelijke bijdragen van de kapitalisten opleveren, ooit wel die toestand van lijfeigenschap vervangen, waarin de kapitalisten de arbeiders dwingen? Laten de Saksische mijnwerkers altijd dit voor ogen houden: zoveel als een associatie kapitalist bijdraagt in de kas van een associatie, *evenzoveel of zelfs meer zal hij inhouden op het loon*.

Bonden van dat soort hebben een eigenaardige invloed: zij *stagneren de werking van de wet van vraag en aanbod tot exclusief voordeel van de kapitalist*. Met andere woorden, door het kapitaal een *ongehoorde* macht te geven over de individuele arbeiders, doen zij het loon zelfs dalen tot *benen* het normale gemiddelde.

Maar moeten de arbeiders — uiteraard na het in werking treden van hun verworven rechten — de bestaande kasgelden dan schenken aan de kapitalisten? Daarin kan alleen door de *rechter* worden beslist. Ondanks het feit, dat deze statuten de *hoogste koninklijke goedkeuring* hebben gekregen, maken sommige artikelen ervan ernstig inbreuk op de algemeen aanvaarde principes van het civiele contractrecht. Hoe dan ook blijft loskoppeling van het geld van de arbeiders van dat van de kapitalisten een noodzakelijke stap op weg naar wat voor hervormingen van de mijnwerkers associaties dan ook.

De bijdragen van de eigenaren van de Saksische steenkolenmijnen in de kassen van de associaties vormen een onwillekeurige erkenning van het feit, dat het kapitaal tot op zekere hoogte verantwoordelijk is voor de ongevallen, waarbij de loonarbeider tijdens zijn producerend werk verminkt of gedood kan worden. Maar in plaats van toe te laten, zoals thans gebeurt, dat deze verantwoordelijkheid een voorwendsel wordt voor uitbreiding van de despotische macht van het kapitaal, moeten de arbeiders zien te bereiken, dat *in deze verantwoordelijkheid* wordt voorzien door de wet.

Vertaald uit het Duits